

OBSAH KAPITOL

OBSAH KAPITOL.....	3
PROLOG	5
1. ÚVOD ANEB CO NÁM SKRÝVAJÍ.....	7
1. 1 Envoi aneb posláání studia historie.....	9
1. 2 Příklady pro rozbor událostí v rámci kritického myšlení	10
1. 3 Proč se falšuje historie.....	13
1. 4 Filozofie dějin	13
2. FALSE FLAG OPERATION ANEB OPERACE POD FALŠNOU VLAJKOU	15
3. KDE SE VZALI BOHOVÉ?.....	20
3.1 Primitivní náboženství.....	23
3.2 Sofistikované náboženství	24
4. PRAVĚKÁ PRAVDA.....	27
4.1 Zajímavosti z období pravěku.....	28
4.2 Resumé – pravěk	30
5. ÚSVIT STAROVĚKÝCH CIVILIZACÍ	31
5. 1 Zajímavosti z období starověku	31
5.1.1 Tajemství Cheopsovy pyramidy.....	39
5.2 Tajuplné starověké civilizace	40
5.3 Starověké perličky anebo co se nevešlo do výčtu starověkých kultur	51
5.4 Resumé – starověk	56
5.4.1 Stěžejní události doby	57
6. STŘEDOVĚKÉ MÝTY.....	58
6.1 Pravda a mýty o Ježíši Kristovi.....	59
6.2 2000 let křesťanství	64
6.3 Středověké perličky	66
6.4 Resumé – středověk	69
6.4 1 Stěžejní události doby.....	71
7. ČESKÁ MINULOST OBESTŘENÁ TAJEMSTVÍM	72
7.1 První panovník na našem území.....	73
7.2 Období předpřemyslovské	73
7.3 Nejstarší pověsti české	76

7. 4 Přemyslovské Čechy	79
7.5 Krize feudalismu	81
8. HISTORIE PONĚKUD PIKANTNÍ	87
8.1 Dějiny vyměšování, prostituce a sexu	87
8.2 Dějiny hygieny	89
8.3 Dějiny antikoncepce	90
SLOVO ZÁVĚREM	92
SEZNAM OBRÁZKŮ	93
ODBORNÁ LITERATURA A PRAMENY.....	95
Časopisy:.....	95
Internetové zdroje:.....	95
Dokumentární pořady:	96

PROLOG

Jen leklé ryby plují po proudu.

Osobní motto

K napsání této knihy mne vedla neradostná zkušenost s naším školstvím a s úrovní vědomostí žáků jak na základní, tak i střední škole. Školství by mělo být jakýmsi světlonošem, což znamená, že by mělo sledovat nové trendy ve vědě, technice i kultuře, tedy v poznání jako takovém. Mělo by se dokonce odvážit být jakousi vzdělávací avantgardou, dokázat předpovídat, kam bude směřovat vývoj lidské společnosti a na základě toho připravovat své žáky a studenty pro život o dvacet, třicet let později. Školství a celému vzdělávacímu systému chybí vizionář, který je schopen dohlédnout za nejbližší horizont a predikovat další vývoj lidského poznání a uplatňování poznatků v životní praxi. Pokud toho není školský systém schopen, měl by tedy spolupracovat s různými výzkumnými ústavami, které nabídnou své vize podložené výzkumem. To se však neděje a nevypadá to, že by se v budoucnu něco změnilo. Českou školní inspekci zajímá především správně zpracovaná pedagogická dokumentace a to, jakou metodou učitel vyučuje. V různých dobách se preferovala určitá metoda a některé jiné byly zatracovány, přičemž každá z nich má v pedagogické praxi své opodstatnění. Navíc nikoho nezajímá, jestli informace podávané žákům stále platí.

Nezřídka se stává, že učitelé vyučují to, čemu se sami učili ve svých studentských létech. Přitom v mnoha vědních oborech jsou již některé informace překonané, ale školní osnovy a potažmo školní vzdělávací program na nové informace ze světa vědy nereflektují.

Když jsem například začal učit dějepis v 1. ročníku střední školy a zjišťoval jsem, co žáci znají, dospěl jsem většinou k tomu, že neznají takřka nic, případně zaměňují myty s historickou realitou. Téměř většina žáků tvrdila, že pocházíme z opice, že náš stát založil kníže Krok, případně Přemysl Oráč atd. Dalo by se pochopit, že za socialismu bylo obtížné dostat se k relevantním informacím, a proto se učitelé drželi pouze rigidních učebnic, které se obsahově neměnily po generace. Totalitní režim udržoval své ovečky v jakési informační blokádě a některé informace považoval za „politicky nevhodné“, tudíž je nezveřejňoval. I přesto však, pomineme-li ono ideologické bahno, v němž se školy musely tehdy povinně brodit, někdy více, někdy méně, lze konstatovat, že znalosti žáků byly na velice slušné úrovni, rozhodně vyšší než v současnosti.

Některé vyučovací předměty (matematika) prodělávají málo změn, zatímco dějepis patří mezi předměty s největšími obsahovými změnami. Je to způsobeno především daleko snadnějším přístupem k informacím, kdy se mohou sdělovat i nepříjemné věci. V poslední době však jako by se cenzura opět vracela pod pláštíkem korektnosti. Objevili se lidé, kteří nám chtějí říkat, co si máme myslet a co říkat a co už nikoli. A právě proto vzniká tato kniha, která má za cíl uvádět a vysvětlovat i události v dějinách lidstva, o nichž se nemluví.

V současnosti existují obrovské možnosti dostat se k odborným materiálům. Různé vzdělávací instituce poskytují celou řadu přednášek a kurzů, nicméně témata bývají metodologické informace nebo přednášky typu „jak vyučovat období první republiky“ apod. Dosud jsem však nenašel na objevné informace z pravěku, starověku nebo naopak ze soudobých dějin. A právě proto vznikla tato kniha. Pokud se čtenáři budou zdát některé informace takřka „přitažené za vlasy“, pak to bude tím, že nejsem zvyklý kráčet v davu, jak naznačuje mé osobní motto na začátku tohoto prologu. Informace zde uváděné jsou analyzované z vícezdrojových pramenů.

. Když se v závěru roku 2019 objevila ve sdělovacích prostředcích zpráva, že naše eurokomisařka Věra Jourová zpracovala směrnici, jak vykládat novodobou historii a v dokumentu přímo brutálně změnila skutečná fakta a manipulativně změnila smysl historických událostí, rozhodl jsem se vytvořit populárně naučnou publikaci, přístupnou pedagogické i ostatní veřejnosti zajímající se o historická fakta. Nemohl jsem přenést přes srdce, že kompletně v celé Evropské unii se budou přepracovávat učebnice dějepisu, v nichž budou uveřejňována lživá fakta a tato pseudofakta budou vyučována i na pedagogických fakultách. Touto prací se přidávám k ostatním tvůrcům, kteří chtějí zastavit tento trend a burcují za uchování historické pravdy. Nové generace si totiž nezaslouží, aby byly vychovávány a vzdělávány ve lži.

Autor

Nevědět, co se přihodilo před tím, než ses narodil, znamená být stále dítětem.

MARCUS TULLIUS CICERO

1. ÚVOD ANEB CO NÁM SKRÝVAJÍ

Na úvod si uvedme několik citátů, které poslouží lepšímu pochopení uváděných souvislostí.

Dubito, ergo sum! (Pochybuji, tudíž jsem!)

Běžná populace nemá ponětí o tom, co se děje a nemá ani ponětí, že nemá ponětí.

NOAM CHOMSKI

Zlu k vítězství stačí, když dobří lidé nedělají nic. EDMUND BURKE

Qui sumus, quo vadimus. (Kdo jsme, kam kráčíme)

Hlavní chyba, které se člověk dopouští, je stále stejná – předčasné závěry. Opat GALIANI

Nezná-li člověk svoji historii, bude pravděpodobně někdy v budoucnu nucen si ji zopakovat včetně katastrof, které kdysi jeho národ zažil. Nezná-li národ svoji minulost, je pravděpodobné, že se nedočká ani své budoucnosti. Proto bude naším hlavním úkolem představit především skutečnosti, které byly po léta před veřejností utajovány. Vycházíme z premisy, že nic ve světě se neděje náhodou. Budeme se tedy snažit vysvětlit jednotlivé historické jevy a události a zasadit je do historického kontextu.

Postupně si vysvětlíme, proč se vlastně falšuje historie, že není řada věcí tak, jak se na první pohled jeví. Události jsou sice uváděny, ale jejich hybatelem je někdo jiný (říkáme tomu operace pod falešnou vlajkou). Budeme se zabývat původem lidského rodu, možností existence mimozemských civilizací na této planetě, významem většinou neznámých starověkých civilizací, původem Slovanů a jejich významem pro světové kulturní dědictví. Ukazuje se totiž, že Slované mají mnohem starší historii, než bývá zpravidla uváděno, a jejich kultura je srovnatelná se známými starověkými civilizacemi.

Jelikož předkládáme poměrně velké množství informací, rozhodli jsme se, že obsah sdělení rozdělíme do několika dílů především podle jednotlivých epoch. Dále se tedy dozvíme o počátcích křesťanství i jeho krvavé minulosti, o počátcích českého státu i o fungování středověké společnosti. Uvedeme na pravou míru některé chybně interpretované události z našich dějin. Překvapíme možná tvrzením, že za mnohými dějinnými událostmi (například rozšířením komunistické ideologie, stejně jako za příčinami obou světových válek stojí světové židovstvo. Poopravíme pohled na některé významné osobnosti v dějinách (Karel IV., Lenin, Stalin, Masaryk, Havel a další).

Pokud budeme hodnotit některé historické osobnosti negativně, neznamená to, že si jich nevážíme a nedoceňujeme jejich přínos v dějinách. Naopak bychom chtěli, aby naši občané představovali hrdý a sebevědomý národ, který je schopen podívat se zpět do své historie a přijmout i negativní stanovisko a netrpět sebemrskačstvím a malověrností. Jsme

proti obrazoborectví, strhávání starých pomníků a vztyčování nových a v další generaci opět porážení těch nedávno postavených monumentů. Každá doba i každý národ má své kostlivce ve skříni a lidé se s tím musí naučit žít. I politici jsou jen lidé z masa a kostí a mají své chyby. Tím, že na ně upozorníme, nemáme v úmyslu je dehonestovat, jen poukazujeme, co bylo učiněno správné a co nikoli. Odmítáme se připojit k obrazoboreckému šílenství, které v této době vládne v USA, kde jsou pod záminkou boje proti rasismu, strhávány pomníky velikánů amerických dějin, dokonce i Kryštofa Kolumba.

Historie nemusí být nudná, jak to někdy v některých hodinách dějepisu bývá, ba právě naopak. Proniknete-li do hloubky a rozplétáte-li vzájemné vztahy a vazby, může se studium historie stát vpravdě dobrodružnou záležitostí, které se vám bude jevit jako úspěšný literární bestseller. Proto jsme do tohoto cyklu zařadili i spoustu historických zajímavostí i různých pikantností. A protože by historie měla přinášet i poučení do budoucnosti, zaměříme se i na to, co se světem asi bude dít na současné osudové křižovatce a co s námi mocní tohoto světa zamýšlejí.